

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Δερβενάχεια Κορινθίας

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ,
Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς ἐν Πισιδίᾳ, καὶ τῆς
Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἰουστίνης

ποιηθεῖσα ὑπὸ π. Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Δερβενάχεια, 2004

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε τὴν ἀπάτην τοῦ ἐχθροῦ, ἔγνωκας σοφῇ διανοίᾳ, Κυπριανέ νουνεχῶς, τότε τῷ τῆς Χάριτος, φωτὶ προσέδραμες, καὶ Χριστὸν ἐνδυσάμενος, τοῦ Εὐαγγελίου, μύστης ἐνθεώτατος, ὠφθης ἐν Πνεύματι. Ὅθεν ὡς σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρα, ὕμνοις ἱεροῖς σε μακαρίζομεν.

Ὅτε τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἤσχυνας ἐχθροῦ τὰς ἐφόδους, τελειοτάτῳ νοί, τότε ἐν τῇ νίκῃ σου, τὴν ἠτταν ἔγνω αὐτοῦ, Ἰουστίνα πανεύφημε, καὶ Χριστῷ προσῆλθε, πάντα ἀρνησάμενος, Κυπριανὸς ὁ σοφός. Ὅθεν ἀρετῶν ταῖς ἀκτίσι, λάμπαντες ὁμοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, ἄθλοις Μαρτυρίου ἐδοξάσθητε.

Χαίροις ὦ δυὰς πανευκλεής, τῆς Ὑπερουσίου Τριάδος, ἔμφυχα ὄργανα, ἄνθη εὐωδέστατα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἱερέων ἀγλάϊσμα, Κυπριανέ μάκαρ, καὶ παρθένων καύχημα, ὦ Ἰουστίνα σεμνή· χαίρετε μανίας δαιμόνων, οἱ ὀλοθρευταὶ καὶ διῶκται, καὶ τῶν εὐσεβούντων ἀντιλήπτορες.

Ταύτην τὴν σεπτὴν ὑμῶν Μονήν, νεύσει θεϊκῇ ἰδρυθεῖσαν, ἀπαύστως σκέπετε, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως, προσερχομένους αὐτῇ, συνοχῆς καὶ κακώσεως, πονηρῶν πνευμάτων, ταῖς ὑμῶν δεήσεσι, λυτροῦσθε Ἄγιοι, χάριν δὲ ἡμῖν χορηγεῖτε, ὦ Κυπριανέ Θεηγόρε, σὺν τῇ Ἰουστίνῃ τῇ Θεόφρονι.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἀποθέμενος τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ἐνεργεῖα κρείττονι, τὴν θεῖαν ἡλλοιώθης ἀλλοίωσιν, Κυπριανὲ παμμάκαρ· καὶ υἱὸς φωτὸς γεγονώς, τὸν τοῦ σκότους προστάτην ἐθριάμβευσας, Ἀποστολικῇ πολιτεία, καὶ τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος. Ἄλλ' ὡς Τὸν Χριστὸν δοξάσας, σὺν Ἰουστίνῃ τῇ Θεολήπτῳ παρθένῳ, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου, φύλαττε Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἀνωθεν προσκληθεῖς, ὡσπερ ὁ μέγας Παῦλος, Κυπριανὲ Θεόφρον, τῆς Ἐκκλησίας ὄφθης, ἀρχιερεὺς Θεόληπτος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ἐρωτι τοῦ Χριστοῦ, τρωθεῖσα Ἰουστίνα, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν, ἀθλήσασα νομίμως, τὴν κλησιν σου ἐλάμπρυνας.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐφοροι καὶ φρουροί, ὑμῶν τῆς θείας Μάνδρας, Κυπριανὲ παμμάκαρ, ὁμοῦ καὶ Ἰουστίνα, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθητε.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Μόνε Παμβασιλεῦ, Τριάς Ὑπεραγία, Κυπριανοῦ πρεσβείαις, ὁμοῦ καὶ Ἰουστίνης, ἐλέησον τὸν κόσμον Σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αύναμιν ἀληθῆ, ἐκ Σοῦ ἡ Ἰουστίνα, λαβοῦσα, ὦ Παρθένε, καθεῖλε τοῦ Βελίαρ, πάντα τὰ μηχανήματα.

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Αείου Πνεύματος, τῆ χορηγία, φῶς προσέλαβες, Θεογνωσίας, Κυπριανὲ καταισχύνας τὸν δράκοντα· καὶ Μαρτυρίου τὸν δρόμον διήνυσας, σὺν Ἰουστίνῃ ὁμοῦ τῆ Θεόφρονι· μεθ' ἧς πρέσβευε, Τριάδι Τῆ Πανοικτίρμονι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ Μέγα Ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γέ Τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῆ ἐκ Σοῦ προσληφθείση, Ὁ Υἱός Σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος Πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς Φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως ἀστὴρ φαεινότατος, ἐκ νυκτὸς ἀνατέταλκας, ἀγνωσίας ἐνδοξε Θεῖω Πνεύματι· ἐξ οὐρανοῦ ὡς ὁ Παῦλος γάρ, τὴν κλῆσιν δεξάμενος, πειραθεὶς τῆς τοῦ ἐχθροῦ, ἀσθενείας δεήσεσι, τῆς Θεόφρονος, Ἰουστίνης· μεθ' ἧς καὶ τῆς ἀφθάρτου, ἡξιώθης εὐκληρίας, Κυπριανὲ ἱερώτατε.

Ως διέγνωσ τὴν δύναμιν, ἀπρακτοῦσαν ἐν ἅπασι, μαγικοῖς τεχνάσμασι τοῦ ἀλάστορος, Χριστῷ προσῆλθες θερμότατα, καὶ Τούτου τοῖς ἔχνεσιν, ἠκολούθησας σαφῶς, καὶ ποιμὴν καὶ διδάσκαλος ἐνθεώτατος, τῆς Αὐτοῦ Ἐκκλησίας ἀνεδείχθης, καὶ ἐνήθλησας νομίμως, Κυπριανὲ παμμακάριστε.

Παρθενίαν ἀμόλυντον, κεκτημένη πανεύφημε, τοῦ Βελιάρ ἡσχυνας τὰ σοφίσματα, καὶ Τῷ Σωτῆρι νενύμφευσαι, δεσμοῖς θείας πίστεως, τῷ κλεινῷ Κυπριανῷ, συνδεθεῖσα καὶ ἦνυσας τῆς ἀθλήσεως, σὺν αὐτῷ Ἰουστίνα μακαρία, στερροτάτη διανοία, τὸν θεῖον δρόμον καὶ κάλλιστον.

Ανεδότω φρονήματι, ἀνδρικῶς ἠγωνίασθε, μαρτυρίου σκάμμασι διαπρέφαντες, Κυπριανὲ ἱερώτατε, ἔχων συνακόλουθον, Ἰουστίναν τὴν σεμνήν, καὶ τμηθέντες ἀνήλθετε, εἰς οὐράνια, τῶν πταισμάτων ἡμῖν αἰτοῦντες λύσιν, καὶ παντοίας ἐπηρείας, δαιμονικῆς ἀπολύτρωσιν.

Ιεράρχης Θεόσοφος, λαμπρυνθεὶς Θείῳ Πνεύματι, καὶ βίου ὀρθότητος ὑποτύπωσης, Κυπριανὲ ἐχρημάτισας, ὡς ζήλου ἀνάπλευς, Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἀγνείας ἀλάβαστρον, θείῳ ἔρωτι, Ἰουστίνα Θεόφρον ἀνεδείχθης, μαρτυρίου τοῖς ἀγῶσι, Χριστὸν ὁμοῦ μεγαλύναντες.

Ως λαβόντες ἐξάϊρετον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, λύειν τοῦ ἀλάστορος τὰ τεχνάσματα, τῆς τούτου βλάβης λυτρώσασθε, τοὺς πίστει προστρέχοντας, ἀντιλήψεσιν ὑμῶν, καὶ ἐκ πάσης κακώσεως, συντηρήσατε, ἀσινῆ τὴν ἀγίαν ὑμῶν Μάνδραν, σὺν τῇ θείᾳ Ἰουστίνῃ, Κυπριανὲ παναοίδιμε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Γήμερον ὡς δίφωτος λαμπὰς ἐξέλαμψαν, τῇ ἐτησίῳ αὐτῶν μνήμῃ, Κυπριανὸς ὁ Θεόσοφος, καὶ Ἰουστίνα ἡ Θεόφρων, τὴν Ἐκκλησίαν λαμπρύνοντες· τοῦ Τρισηλίου γὰρ Φωτός, τὰς ἀκτῖνας δεχόμενοι, σκότος παθῶν λύουσι, καὶ Τῷ Σωτῆρι οἰκειοῦνται, τοὺς βοῶντας αὐτοῖς· χαίροις ὁ τῇ ἄνωθεν προνοίᾳ τελεσθεῖς, καὶ μαρτυρικῶς τὸν βίον σφραγίσας, Κυπριανὲ Ἱερομάρτυς· χαίροις ἡ τῆς παρθενίας τὸν χιτῶνα, αἵματι οἰκείῳ πορφυρώσασα, ὡς ἀγνή παρθένος, καλλιμάρτυς Ἰουστίνα· χαίροις δυὰς ὑπέριμε, τῶν εὐσεβῶν προστάται, καὶ μεσίται πρὸς Κύριον, καὶ πονηρῶν πνευμάτων, ἰσχυρότατοι διώκται. Ἄλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, Τῇ Ὑπερθέῳ Τριάδι πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει Σε, Παναγία Παρθένε; Τίς μὴ ἀνυμνήσει Σου, Τὸν ἀλόχευτον Τόκον; Ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενής, Ὁ Αὐτὸς ἐκ Σοῦ Τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γε-

νόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔξοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προχείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ', 1, 9-14)

Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ Μοι μάρτυρες, καὶ Ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι Ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν Μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' Ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ Ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδησα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς Ἐμοὶ μάρτυρες καὶ Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν Μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, Ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄφει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς

ἀξιόους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ’ Αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ, ὅτι Χάρις καὶ Ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις Αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15 - στ', 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ἵψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ Αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν, συνεχπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ’ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγχλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλιχμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνεστε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλους ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ἵψίστου, ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλάς διερευνήσει.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, Κυπριανὸν τὸν Θεόσοφον, καὶ Ἰουστίναν τὴν μακαρίαν, συμφώνως μακαρίζουσα, ὡς τῶν πιστῶν ἀρωγούς, καὶ πρὸς Χριστὸν θερμούς μεσίτας· ἐπαξίως γὰρ τῆς κλήσεως, ἐπεδείξαντο τρόπον, καὶ θαυμαστῶς ἐδοξάσθησαν, τῇ χορηγίᾳ τοῦ Πνεύματος· ἔνθεν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἀπελαύνουσι ῥύμην, καὶ μαγειῶν τερατείας λύουσι, τῇ δεδομένῃ Χάριτι, καὶ πᾶσιν αἰτοῦνται, ἰλασμόν παρὰ Θεοῦ, καὶ εἰρήνην ἀστασίαστον, καὶ τὸ Θεῖον καὶ Μέγα Ἔλεος.

ᾠχος β'.

Τὴν μαγικὴν ἀποθέμενος πλάνην, τὴν Εὐαγγελικὴν σοφίαν μεμύησαι, ἀλλοιωθεὶς Θείῳ Πνεύματι, Κυπριανὲ μακάριε· καὶ τῶν ἀρρήτων μύστης, καὶ οἰκονόμος τῆς Χάριτος, ὡς καθαρθεὶς τῇ καρδίᾳ γενόμενος, ἐν Ἱεράρχοις περίβλεπτος, ὡς πλήρης θείας ἐλλάμψεως ὥφθης· νεκρωθεὶς γὰρ τοῖς ἐν κόσμῳ, τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν ἔζησας, ὡς ὁ θεῖος Παῦλος· καὶ τὰ στίγματα αὐτοῦ, τῷ σώματι βαστάσας, οἰκείοις αἵμασιν ἔσβεσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα. Ἄλλ' ὦ Ἱερομάρτυς ἐνδοξε, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ'.

Ιεραρχικὴν ἐνδεδυμένος στολήν, λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ σοφίᾳ, καὶ ποικίλαις ἀρεταῖς, τὸ τοῦ Σωτῆρος ἱερούργησας, Εὐαγγέλιον μακάριε· ἐκ ματαιίας γὰρ ἀναστροφῆς, σκεῦος εὐχρηστον πέφηνας, εἰς ὑπουργίαν θεῖαν, δι' Ἰουστίνης τῆς Θεόφρονος· καὶ καλῶς ποιμάννας, τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Θεοῦ, πολλοὺς προσήγαγες Κυρίῳ, σεσωσμένους τῷ λόγῳ σου, καὶ τῷ οἰκείῳ ὑποδείγματι· καὶ ἀθλητικὸν ἀνύσας στάδιον, σὺν τῇ καλλιπαρθένῳ

Ἰουστίνη, ὡς θύματα ἄμωμα, Χριστῷ προσήχθητε, καταπαλαίσαντες τὸν τύραννον. Ἄλλ' ὡς τῆς ἄνω δόξης κοινωνοί, Κυρίῳ πρεσβεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Τῶν τοῦ ἐχθροῦ μεθοδεῶν περιγενόμενοι, ὑπεροφία γεηρῶν, καὶ περιουσία πίστεως, καὶ πλούτῳ Θείας Χάριτος, τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ ἀπαλλάσσετε, τοὺς τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν σπεύδοντας, Κυπριανὲ καὶ Ἰουστίνα ἐνδοξοί. Ὅθεν τὴν Μονὴν ὑμῶν, ἰατρεῖον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἐδείξατε, ἀοράτοις ὑμῶν ἐπισκέψεσι τοὺς γὰρ δεινῶς συνεχομένους, τῇ τοῦ Βελίᾳρ κακίᾳ, λυτροῦσθε τῆς μάστιγος, εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ ὑγείαν βραβεύοντες· ἔνθεν ὡς ἐτοιμοὺς βοηθοὺς, καὶ εὐεργέτας συμπαθεῖς, ὑμᾶς γεραίρομεν, δοξάζοντες Χριστόν, Τὸν ὑμᾶς δοξάσαντα.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ἱεράρχαις Ἀθλητὴν, ὡς τῆς εὐσεβείας μυσταγωγὸν καὶ ὑπέρμαχον, Κυπριανὸν τὸν μέγαν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, σὺν τούτῳ γεραίροντες, Ἰουστίναν τὴν παρθένον, τὴν τοῦ ἐχθροῦ τὰς παγίδας συντρίψασαν τὸν γὰρ Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενοι, τοῖς ἔχνεσιν Αὐτοῦ ἐπορεύθησαν, Θεολήπτῳ γνώμῃ, καὶ ὀλοτρόπῳ σπουδῇ· καὶ ὁ μὲν ἀμέμπτως ἱεράτευσε, Τῷ Θεῷ τῶν ὅλων, ἡ δὲ μυστικῶς νενύμφευται, Τῷ Νυμφίῳ τῶν ψυχῶν· Ὡ καὶ προσήγαγον ἀμφοτέροι, τὴν τοῦ αἵματος ἔχχυσιν, ὡς προσφορὰν τελείαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως, ρύεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα Σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Κυπριανὲ ἱερέ, ἱερωσύνης ἱεῶς ὑποτύπωσης· ὁ πλάνην λιπῶν πατρῶαν, καὶ ἀπὸ μάγων ὄφθεις, τοῦ Εὐαγγελίου μύστης ἔνθεος· ἐντεῦθεν ἐποίμανας, εὐσεβείας τοῖς δόγμασιν, ὡς Ἱεράρχης, ἱερός καὶ Θεόσοφος, τὴν ἀπόλεκτον, τοῦ Χριστοῦ ποιόμνην Ὅσιε. Ὅθεν καὶ τὴν εὐσέβειαν, κρατύνων τοῖς πέρασιν, ἀθλητικῶς ἠγωνίσω, καταβαλὼν τὸν πολέμιον. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ Μέγα Ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις Παρθενομάρτυς Χριστοῦ, τῆς παρθενίας ὁ λειμῶν ὁ μυρίπνοος, Θεόληπτε Ἰουστίνα, ἢ τὴν μανίαν ἐχθροῦ, τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ καταισχύνασα· ἐντεῦθεν ἐγνώρισε, τὴν ἀπάτην τοῦ ὄφους, γνώμη εὐθεία, καὶ Χριστῷ προσελήλυθε, μετὰ πίστεως, ὡς ἀρνίον πραότατον, πρῶην ὁ ἀντικείμενος, τῷ λόγῳ τῆς Χάριτος, Κυπριανὸς ὁ Θεόφρων, μεθ' οὗ καὶ χαίρουσα ἠθλησας. Καὶ νῦν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ Μέγα Ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις Κυπριανὲ ἱερέ, καὶ Ἰουστίνα τοῦ Χριστοῦ νύμφη ἄφθορε, προστάται καὶ πολιοῦχοι, ὑμῶν τῆς θείας Μονῆς, τῆς ἀνακειμένης ὑμῖν πάντοτε· ὑμῶν τῇ πρεσβείᾳ γάρ, πάσης θλίψεως ρύεται, καὶ τοὺς ἐν ταύτῃ, προσιόντας ἐκάστοτε, πληροῖ χάριτος, ταῖς ὑμῶν παρακλήσεσιν· ἐνθεν ὑμᾶς γεραίρουσα, δοξάζει τὸν Κύριον, Τὸν δι' ὑμῶν χορηγοῦντα, τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν ἴασιν. Αὐτὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ Θεῖον Ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Υπερφρονήσας τῶν φθαρτῶν, τῇ ἐπιγνώσει τοῦ κρείττονος, ὠκειώθης Κυρίῳ, Κυπριανὲ ἱερώτατε· Ἰουστίναν γὰρ τὴν πάνσεμνον, βουληθεὶς χειρώσασθαι, τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας, ἔγνωσ τὴν ἀλήθειαν, καὶ σεαυτὸν ὑπέταξας, τῷ λόγῳ τῆς πίστεως· καὶ Ἀποστολικὸν ἐπιδειξάμενος ζῆλον, μαρτυρικῶν ἐπάθλων ἠξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν προσιόντων τῇ πρεσβείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Αέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεοῦ Πνεύματος, τῇ χορηγίᾳ, φῶς προσέλαβες, Θεογνωσίας, Κυπριανὲ καταισχύνας τὸν δράκοντα· καὶ μαρτυρίου τὸν δρόμον διήνυσας, σὺν Ἰουστίνῃ ὁμοῦ τῇ Θεόφρονι· μεθ' ἧς πρέσβευε, Τριάδι τῇ πανοικτίρμονι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ Μέγα Ἔλεος.

Δόξα. Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Επιστρέψας ἐκ πλάνης πρὸς τὴν εὐσέβειαν, Κυπριανὲ Θεοφάντορ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Ἱεράρχης καὶ σοφὸς ποιμὴν γεγένησαι, καὶ ἀθλήσας ἀνδρικῶς, σὺν Ἰουστίνῃ τῇ σεμνῇ, καθείλετε τὴν ἀπάτην· μεθ' ἧς Χριστὸν ἐκδυσώπει, ἐλεθηῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς Σέ· χαῖρε ἀχείμαστε Λιμὴν καὶ
Ἄπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, Τὸν Ποιητὴν Σου καὶ Θε-
όν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυ-
νούντων τὸν Τόχον Σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν Τάφον Σου Σωτήρ.

Ως ἄστρον παμφαές, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, ἀνέλαμψας ἡμῖν, καταλείψας τὴν πλάνην, καὶ σχεῦος πολυτίμητον, ἐπιπνοίας τῆς ἄνωθεν, ἐχρημάτισας, Κυπριανὲ θεηγόρε· ὅθεν ἅπαντες, σὺν τῇ σεμνῇ Ἰουστίνῃ, τιμῶμεν σε Ἄγιε.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῷ πόθῳ Τοῦ ἐκ Σοῦ, προσελθόντος ἀφράστως, τρωθεῖσα τὴν ψυχὴν, ἢ σεμνῇ Ἰουστίνῃ, ὀπίσω Σου Πανάχραντε, φαλμικῶς ἠκολούθησε, καὶ ἀθλήσασα, τοῦ οὐρανοῦ νυμφῶνος, κατηξίωται, σὺν ταῖς φρονίμοις παρθένοις, ὑμνοῦσα τὴν δόξαν Σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Αεσμοῖς θείας πίστεως, Κυπριανὸς ὁ σοφός, συνδέεται Χάριτι, τῇ Ἰουστίνῃ πιστῶς, ὡς ἔγνω τὸν Κύριον· ταύτην δὲ ἐν τῷ βίῳ, συνακόλουθον ἔχων, ἤσχυεν ἐν τοῖς ἄθλοις, μετ' αὐτῆς τὸν Βελίαρ· καὶ νῦν τῆς ἄνω δόξης, ὁμοῦ κατηξιώθησαν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χριστὸν σωματώσασα, Τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἐθέωσας Ἄχραντε, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν Τῷ Τόκῳ Σου· ὅθεν καὶ Ἰουστίνῃ, ἢ Θεόληπτος κόρη, ἤθλησεν ἀνευδότως, τῇ Αὐτοῦ ἀγαπήσει. Καὶ νῦν Θεογεννήτορ, τῆς δόξης Αὐτοῦ ἔτυχε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μαγικὴν τερατείαν λιπὼν μακάριε, Εὐαγγελίου τῷ λόγῳ τὸν νοῦν ὑπέταξας, καὶ ἐπλήσθης δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ὡς Ἀποστόλων μιμητής, καὶ σοφὸς ἱεουργός, Κυπριανὲ Θεοφάντορ· καὶ νῦν Χριστὸν ἐκδυσώπει, σὺν Ἰουστίνῃ ἡμᾶς σώζεσθαι.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν Θεοτόκον καὶ Θεομήτορα, Ἰουστίνα ἡ Μάρτυς προστατίν ἔχουσα, κατεπάλαισεν ἐχθροῦ τὰ μηχανήματα, καὶ προσενήνεχται Χριστῷ, ἐναθλήσασα στερρῶς, ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, διὰ παντὸς δυσωποῦσα, ἡμῖν διδόναι Θεῖον Ἔλεος.

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προχείμενον, Ἦχος δ'.

Οἱ ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ λαοί.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ εἰς Ἱεράρχας· βλέπε Νοεμβρίου ΙΓ' (τῆς Θ. Λειτουργίας: Ἰωάν., ι', 9-16). Ὁ Ν' (50ὸς) Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Σῶν Μαρτύρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς Τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ Μέγα Ἔλεός Σου.

Τὴν μαγικὴν ἀποβαλὼν ἀπάτην, τῆς θεϊκῆς εὐσπλαγχνίας, ἀνεδείχθης μυσταγωγός, Κυπριανὲ Πατὴρ ἡμῶν καὶ ταῖς ἀρεταῖς λαμπρύνας τὴν ζωὴν, περιφανῆς ἐν Ἱεράρχαις ὠφθης, καὶ ἐν ἀθλήσει ἀήττητος, τῆς εὐσεβείας ὁμολογήσας τὸ μυστήριον καὶ δι' ἀμφοτέρων Χριστὸν δοξάσας, τῆς αἰωνίου δόξης ἤξιώσαι, σὺν Ἰουστίνῃ τῇ μακαρίᾳ. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ρύεσθαι ἡμᾶς, μαγικῶν τεχνασμάτων, καὶ συνοχῆς πονηρᾶς, καὶ πάσης δαιμονικῆς ἐπιθέσεως.

Εἶτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, ἐκ τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς', καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η'.

Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

«Κυπριανῶ σὺν Ἰουστίνῃ ἄσμα. Γερασίμου.»

ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Κυρίων τὸν Κύριον, καὶ Βασιλέα τῆς κτίσεως, Χριστὸν καθικέτευε, Κυπριανὲ ἱερέ, λόγον δοῦναί μοι, ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ, ὑμῆσαι τὰ σκάμματα, ὑμῶν μακάριοι.

Υπῆρξας τὸ πρότερον, τῆς δυσσεβείας συνήγορος, ἀλλ' ὕστερον γέγονας, ἀλλοιωθεὶς μυστικῶς, Θεῷ Πνεύματι, Κυπριανὲ παμμάκαρ, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, μύστης θερμότατος.

Πρὸς γνῶσιν σωτήριον, δι' Ἰουστίνης ὠδήγησαι, ὡς ἔγνωκας ἄπρακτον, τὴν τοῦ Βελίαρ ἰσχύν, καὶ ἀπειλήφας, Κυπριανὲ πλουσίως, τὴν Χάριν τοῦ Πνεύματος, βίου λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ρυσθεῖσα Πανάχραντε, ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος, τῇ Σῇ Θεῖα Χάριτι, ἡ Ἰουστίνα Ἄγνη, τὴν Σὴν ἄμαχον, ἀνύμνει προστασίαν, καὶ χαίρουσα ἤθλησεν, ἐνθέω ἔρωτι.

Καταβασία.

Ανοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, Τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, Ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ'.

Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους.

Ιλύος παθῶν κεκαθαρμένος, ἐνώσει τοῦ κρείττονος σοφέ, ἐδέξω φῶς τὸ ἄϋλον, καὶ Ἱεράρχης ὄσιος, Κυπριανὲ μακάριε, τῆς Ἐκκλησίας γεγένησαι.

Αθλήσας ὁμοῦ σὺν Ἰουστίνῃ, ὡς θύματα ἄμωμα Χριστῶ, Κυπριανὲ προσήχθητε, καὶ τοῖς οἰκείοις αἵμασι, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, Πνεύματι θείῳ ἠρδεύσατε.

Ναὸν καὶ Μοῆν ὑμῶν τὴν θεῖαν, λαμπρῶς ἀγιάζοντες σοφοί, ὑμῶν ταῖς ἐπισκέψεσι, τοὺς ἐν αὐτῇ προστρέχοντας, ταχέως ἀπαλλάττετε, δαμονικῶν ἐπιθέσεων.

Θεοτοκίον.

Ως Μητρη Θεοῦ Τοῦ Φιλανθρώπου, Παρθένε δεινῆς ἐπιβουλῆς, τὴν Ἰουστίναν ἔσωσας, προστρέξασαν τῇ σκέπῃ Σου· διό Σε μεγαλύνομεν, οἱ σεσωσμένοι Τῷ Τόκῳ Σου.

Καταβασία.

Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, Ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος Πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν Τῇ Θείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εν τῇ πλάνῃ ὑπάρχων περιφανής, ὡς θεράπων μαγείας καὶ ὑπουργός, πολλῶ ὠφθης πλείονι, ἐν τῇ πίστει λαμπρότερος, κληθεὶς ὡσπερ ὁ Παῦλος, πρὸς γινῶσιν τὴν ἔνθεον, καὶ τούτῳ χρηματίσας, τοῦ ζήλου ὁμότροπος. Ὅθεν καὶ ἀθλήσας, στερροτάτη καρδίᾳ, τῆς ἄνω λαμπρότητος, ἐπαξίως μετέσχηκας, Κυπριανὲ ἀξιάγαστε· καὶ νῦν σὺν Ἰουστίνῃ σοφέ, τὸν Δεσπότην πάντων καθικέτευε, τοῦ διδόναι πταισμάτων, ἡμῖν τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Ποιητὴν, ἀπορρήτως κυήσασα ἐν σαρκί, φθορᾶς ἠλευθέρωσας, τὴν οὐσίαν τὴν βρότειον, καὶ τῆς ἀθανασίας, τὰ ρεῖθρα ἀνέβλυσας, τοῖς Σὲ ὡς Θεοτόκον, δοξάζουσι Πάναγνε. Ὅθεν ἀφθαρσίας, ἐκ φθορᾶς παθημάτων, ὁδὸν με ὀδήγησον, τὴν ψυχὴν μου καθαίρουσα, μολυσμῶν τῶν τοῦ σώματος, Παρθένε Θεομητορ Ἀγνή, ἵνα πίστει μεγαλύνω πάντοτε, τῆς Σῆς κηδεμονίας, τὸν πλοῦτον Πανύμνητε.

ᾠδὴ δ'.**Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.**

Γοφιστείας τῆς μαγείας, νουνεχῶς ἐναπέριψας, καὶ τῆς εὐσεβείας, Πάτερ ἐνεδύσω τὴν δύναμιν ὅθεν ἡμᾶς μαγικοῦ παντὸς τεχνάσματος, ἀπολύτρωσαι, Κυπριανὲ τῆ σῆ χάριτι.

Υπὲρ πᾶσαν τῶν γηϊνῶν, κοινωνίαν προέκρινας, τὴν Χριστοῦ ἀγάπην, καὶ τὴν μετ' Αὐτοῦ θεῖαν ἔνωσιν, ᾧ Ἰουστίνα καὶ χαίρουσα ἐνήθλησας· ὅθεν ἔτυχες, τῆς σῆς ἐφέσεως πάνσημνε.

Νεκρωθέντες τοῖς ἐν κόσμῳ ἀγαπήσει τῆ κρείττονι, ἀθανάτου δόξης, καὶ ὑπερκοσμίου λαμπρότητος, Κυπριανὲ Ἰουστίνα τε πανεύφημοι, ἠξιώθητε, καλῶς τὸν δρόμον τελέσαντες.

Θεοτοκίον.

Ιησοῦν τὸν Ζωοδότην, καὶ Θεὸν πάσης κτίσεως, ὅλη διανοία, Κεχαριτωμένη Πανάμωμε, ἡ Ἰουστίνα ἡ Μάρτυς ἀγαπήσασα, ὠφθη σύσκηνος, τῶν οὐρανίων δυνάμεων.

Καταβασία.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ Τῆς Παρθένου Σαρκώσεως, Σοῦ Τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα Τῇ Δυνάμει Σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε'.**Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.**

Ονοῦς σου πεπλήρωται, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμφεως· ἐνθεν εὐσεβείας ὠφθης στόμα, καὶ Ἐκκλησίας ὑφηγητῆς ἱερός, λόγῳ ἀληθεῖ Κυπριανέ, καὶ ἔργοις τῆς Χάριτος, βεβαιῶν

τοὺς Θεόφρονας.

Υψώθης τῷ πνεύματι, λιπὼν πλάνης τὸν σύνδεσμον, πρὸς ὑπερκοσμίους ἀναβάσεις, καὶ Ἰουστίναν τὴν ἐκλεκτὴν συνεργόν, ἔσχες ἀληθῶς Κυπριανέ, δρόμῳ τῷ τοῦ βίου σου, καὶ ἀθλήσεως σκάμμασι.

Γαρκὸς ἀρρωστήματα, καὶ ψυχικὰ νοσήματα, παύονται ὑμῶν ταῖς ἰεσείαις, καὶ μαγγανεῖαι ἐχθροῦ ἐλαύνονται· ὅθεν ἡ σεπτὴ ὑμῶν Μονή, τῇ πλουσίᾳ χάριτι, ὑμῶν χαίρει μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα ἐν σώματι, Τὸν ἐν μορφῇ ὑπάρχοντα, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων οἶα Λόγον, ἀναλλοιώτως ὑπὲρ κατάληψιν, τὴν ἀλλοιουμένην μου ψυχὴν, πάθεσι τοῦ χειρόνος, Θεοτόκε συνέτισον.

Καταβασία.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ Τῇ Θείᾳ δόξῃ Σου· Σὺ γὰρ Ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ Τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

ᾠδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην.

Ιεραρχίας τὸ ἔνδυμα, λαμπρότερον τελέσας τῷ αἵματι, τῷ τῆς ἀθλήσεως, Κυπριανέ ἱερώτατε, πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἄνω, δόξης ἀνέδραμες.

Νύμφη Χριστοῦ ὤφθης πάνσεμνε, στολὴν τῆς σῆς ἀγνείας φοι-
νίξασα, οἰκείω αἵματι, ὦ Ἰουστίνα καὶ χαίρουσα, πρὸς τὸν
νυμφῶνα ἦρθης, τὸν ἐπουράνιον.

Ηξυνωρίς ἢ πανθαύμαστος, ἡμῶν οἱ κηδεμόνες καὶ ἔφοροι,
ἀνευφημείσθωσαν, Κυπριανὸς ὁ πανεύφημος, καὶ Ἰουστίνα
ἅμα, ἢ καλλιπάρθενος.

Θεοτοκίον.

Ανερμηνεύτως κυήσασα, Τὸν πάντα ἐκ μὴ ὄντων βουλήματι,
καθυποστήσαντα, Θεοχαρίτῳτε Δέσποινα, τῆς θείας Αὐτοῦ
δόξης, ἡμᾶς ἀξιώσον.

Καταβασία.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ Θεόφρο-
νες, Τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, Τὸν ἐξ
Αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ἐκ τῆς πλάνης ὡς ἀστὴρ ἀναλάμπας, καὶ ἀπὸ μάγων ἱερὸς
Θεοφάντωρ, Κυπριανὸς ὁ μέγας ἀνυμνείσθω μοι· τούτῳ συ-
ντιμάσθω δέ, ἢ σεμνὴ Ἰουστίνα· ἅμα γὰρ συνήθλησαν,
εὐσεβείας τὸ σκάμμα· καὶ νῦν ὁμοῦ πρεσβεύουσι Χριστῷ, ἡμῖν διδόν-
ναι, πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Υποταχθεὶς ὀλοσχερῶς, τῆς πλάνης τῇ κακίᾳ, ἐν τῇ τοῦ βίου
σου νυκτί, καὶ ζοφερᾷ πορείᾳ, εὖρες παραδόξως, Χριστὸν τὸν
Ἥλιον τῆς Δόξης, καλοῦντά σε ἐκ τῆς ματαίας ἀναστροφῆς,

πρὸς τὸ φῶς τῆς αἰδίου ζωῆς, καὶ καθαρᾶς πολιτείας· καὶ ἀγρευθεὶς τῇ ἄνωθεν δυνάμει, ἀπέστης ἐκ τῶν βδελυκτῶν ἔργων τοῦ σκοτούς, ἰδὼν τὴν τοῦ Σατανᾶ ἀπρακτοῦσαν ἰσχύν, ἐν τῷ ἐκπειράζειν τὴν τιμίαν παρθένον, Ἰουστίναν τὴν ἔνδοξον· ἔνθεν ἀναγεννηθεὶς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ γέγονας, Χριστὸν ὀλικῶς ἐνδυσάμενος· Ὡ πιστῶς ἱερατεύσας, ὡς ἀρχιερεὺς ὅσιος καὶ ἄκακος, μαρτυρικῶς πρὸς Αὐτὸν ἐξεδήμησας, σὺν τῇ σεμνῇ Ἰουστίνῃ μεθ' ἧς αἰεὶ πρέσβευε Χριστῷ, Κυπριανὲ παμμακάριστε, ἡμῖν διδόναι πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς ἐν Πισιδίᾳ, καὶ τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Ἰουστίνης.

Στίχοι.

Ἄλγεϊ Σατανᾶς τὸν πάλαι φίλον βλέπων
 Εἶφει φιλοῦντα, συνθανεῖν Ἰουστίνῃ.
 Τμήθη δευτερίῃ σὺν Ἰουστίνῃ Κυπριανός.

Οὗτοι ἦνυσαν τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει τδ' (304). Ὁ Κυπριανὸς ἦν εὐγενὴς καὶ πλούσιος, φιλόσοφος καὶ μάγος ἄκρος· ἠγρεύθη δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρὰ Ἰουστίνης τῆς παρθένου, Χριστιανῆς οὔσης, ἐκ Δαμασκοῦ καταγομένης, πάσας τὰς δαιμονικὰς αὐτοῦ ἐνεργείας, ὡς ἰστὸν ἀράχνης διαλυσάσης· ἀνὴρ γάρ τις Ἕλληνας, Ἀγλαΐδας λεγόμενος, ἔρωτι τοῦ κάλλους αὐτῆς τρωθεὶς καὶ μὴ τυχὼν τοῦ σκοποῦ, προσῆλθε τῷ Κυπριανῷ· ὁ δὲ ἐκ τρίτου δαίμονας ἐξαποστείλας πρὸς τὴν κόρην, οὐδὲν ἠνυσεν. Ὡς οὖν ἔγνω τὴν ἑαυτοῦ τέχνην ἀπρακτοῦσαν, ἐπίστευσε τῷ Κυρίῳ καὶ κατακάυσας τὰ μαγικὰ αὐτοῦ βιβλία, ἐβαπτίσθη· γίνεται δὲ καὶ τελευταῖον ἐπίσκοπος τῆς ἐν Πισιδίᾳ Ἀντιοχείας καὶ πολλοὺς ὀδηγήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ Κόμητος τῆς Ἀνατολῆς σὺν Ἰουστίνῃ· καὶ τὰς πλευρὰς ξέονται· καὶ σιδηρῷ τηγάνῳ ἐμβάλλονται· καὶ ἐπὶ Νικομηδείαν τέλος ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀφαιροῦνται. Τὰ δὲ τίμια αὐτῶν σκῆπη, λάθρα μετενεχθέντα εἰς Ρώμην καὶ ἐν ἰδίῳ ναῷ κατατεθέντα, ὄν εὐσεβῆς γυνὴ ἐδείματο, πηγὰς ἰαμάτων βλύζουσι, τοῖς εὐλαβῶς προσιοῦσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ αὐτῶν μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Σολομῶντος, νῦν δὲ ἐν Κορινθίᾳ, ἐν τῇ παρὰ τὸ χωρίον Δερβενάκια Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ αὐτῶν Μονῇ. Λύουσι δὲ οἱ Ἅγιοι

καὶ δὴ ὁ μέγας Κυπριανός, πᾶσαν μαγικὴν τέχνην καὶ ἐπήρειαν ἀκαθάρτων πνευμάτων, ὡς ἐξαίρετον Χάριν πρὸς τοῦτο λαβὼν παρὰ Κυρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Γτόμα ἔνθεον, Κυπριανὲ μακάριε, πλουτήσας εἴλκυσας, πρὸς ἀληθείας ὁδόν, πολλοὺς καὶ προσήγαγες, Χριστῷ κραυγάζοντας· Ὑπερύμνητε, Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέγας πέφηνας, μετὰ τὴν σὴν ἀλλοίωσιν, μύστης τῆς Χάριτος, καὶ Ἱεράρχης σοφός, ζωῆς καθαρότητι, καὶ ταπεινώσει πολλῇ, ἀνυψούμενος, Κυπριανὲ πρὸς Κύριον, Τὸν ἐν ξύλῳ ὑψωθέντα.

Ἀπαν τέχνασμα, τὸ κατὰ σοῦ φερόμενον, τοῦ πολεμήτορος, ἐν τῇ δυνάμει Χριστοῦ, Ἰουστίνα ἡσχυνας, καὶ καθωδήγησας, πρὸς εὐσέβειαν, Κυπριανὸν τὸν ἔνδοξον, προσελθόντα Τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Γνοῦσα πάνσεμνε, τὴν τοῦ ἐχθροῦ ἐπίνοιαν, Χριστῷ προσέπεσας, ἐν προσευχῇ ἐκτενεῖ, καὶ Τούτου τὴν Ἄχραντον, Μητέρα δάκρυσι, καθικέτευσας· ἐντεῦθεν καταβέβλησας, Ἰουστίνα τὸν Βελίαρ.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ Τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον· Ὑπερύμνητε, Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς Εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Εργοῖς εὐσεβείας διαλάμπας, φωστὴρ Ἐκκλησίας διαυγέστατος, καὶ ποιμὴν Θεόληπτος, καὶ βίου σεμνότητος, Θεοειδῆς διδάσκαλος καὶ ὑποτύπωσης, ἐδείχθης καὶ πολλοὺς σεσωσμένους, ἴθυνας Κυρίῳ, Κυπριανὲ Θεόφρον.

Ρώμη οὐρανίῳ Ἰουστίνα, τῆς φύσεως τὴν ἀσθένειαν ρωννύουσα, ὑπὲρ φύσιν ἤσκησας, ἀρετῶν λαμπρότητα, καὶ παρθενίας κάλλεσι περιαστράπτουσα, Μαρτύρων ἐκοσμήθης στεφάνῳ, καὶ Τοῦ σοῦ Νυμφίου, τῆς δόξης ἠξιώθης.

Αγρυπνοὶ φρουροὶ τε καὶ προστάται, ὑπάρχοντες τῆς Μονῆς ὑμῶν μακάριοι, πᾶσαν ἀπεκρούσασθε, εἰς αὐτὴν ἐπίθεσιν, τοῦ παλαμναίου δράκοντος ὑμῶν δεήσεσι, σοφὲ Κυπριανὲ Θεηγόρε, σὺν τῇ Ἰουστίνῃ, Κυρίου παραστάται.

Θεοτοκίον.

Γάρκα ἐκ Σοῦ ἔμφυχον καὶ ἔννουν, Ὁ Λόγος Ὁ Ὑπερούσιος καὶ Ἄναρχος, προσλαβὼν Πανάχραντε, διπλοῦς κόσμῳ πέφηνε, μίαν φέρων ὑπόστασιν καὶ μετὰ σάρκωσιν, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς τῆς κατάρας· ὅθεν Σε ὑμνοῦμεν, ὡς Πύλῃν σωτηρίας.

Καταβασία.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, Ὁ Τόκος Τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει φάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'.

Ἄπας γηγενῆς.

Ἰθυνας τὴν σὴν ζωὴν ὡς ἐπέγνωκας Χριστὸν Τὸν Κύριον, Τούτου Τῷ θελήματι, καὶ Ἱεράρχης ὠφθης περιδοξος, Κυπριανὲ μακάριε, καὶ χαίρων ἤθλησας, δι' ἀγάπην, Τοῦ σὲ ἀναδειξάντος, μαθητὴν τῆς Αὐτοῦ Ἀγαθότητος.

Μάρτυς ἀληθῆς, Χριστοῦ ἐχρημάτισας, γνώμη Θεόφρονι, Τούτου ἀγαπήσασα, Τὸ Ζωηφόρον Πάθος καὶ ἤθλησας, μηδόλως δειλιάσασα τυράννων δύναμιν, Ἰουστίνα· ὅθεν πρὸς οὐράνιον, μετετέθης νυμφῶνα καὶ ἄφθαρτον.

Οἱ περιφανεῖς, ἀστέρες τῆς πίστεως καὶ συμπαθέστατοι, πάντων ἀντιλήπτορες, ταύτην τὴν Μάνδραν ὑμῶν φυλάττετε, Κυπριανὲ μακάριε καὶ Ἰουστίνα σεμνή, ἀπὸ πάσης, βλάβης τοῦ ἀλάστορος, τῇ πρεσβείᾳ ὑμῶν αἰεὶ σπεύδουσιν.

Θεοτοκίον.

Υψος ἀληθῶς, Ἀγγέλοις ἀγνώριστον ὠφθης κυήσασα, Λόγον τὸν Πανύφιστον, σωματωθέντα ἐκ Σοῦ δι' ἔλεος, καὶ τῶν βροτῶν ὑψώσαντα φύσιν τὴν ἔκπτωτον, Θεοτόκε· διὸ κάμὲ ὑψωσον, ἐκ παθῶν πρὸς ἀγάπην τὴν ἐνθεον.

Καταβασία.

Απας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδοχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια Τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη, Ἄειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν φωτισμὸν Τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐδέξω ὑφ' ὅθεν, τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, νουνεχῶς ἀπορρίπτεις, Κυπριανὲ Θεοφάντορ· Ἰουστίναν γὰρ Πάτερ, χειρώσασθαι πειρώμενος, δι' αὐτῆς ὠδηγήθης πρὸς Τὸν Χριστόν, ἀπορρήτῳ τρόπῳ καὶ μαρτυρίου, ἠγώνισαι τὰ σκάμματα, σὺν αὐτῇ Ἱεράρχα.

Θεοτοχίον.

Γωματικῶς κυήσασα, Τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων, τὴν τοῦ Ἀδάμ κατάκρισιν, καὶ τῆς Εὐας τὴν λύπην, ἀνέτρεψας Θεοτόκε, καὶ πηγὴν εὐλογίας, ὡς ἀληθῶς ἀνέβλυσας, τοῖς ὑμνοῦσι Παρθένε Θεοπρεπῶς, τὸ φρικτὸν Μυστήριον Τοῦ Σοῦ Τόκου, καὶ πίστει μεγαλύνουσι, Τὴν Σὴν ἄφραστον δόξαν.

Εἰς τοὺς Αἵνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς μαγικῆς ἐξαπάτης γνοὺς τὴν ἀσθένειαν, Κυπριανὲ παμμάκαρ, Τῷ Σωτῆρι προσῆλθες, καὶ Τούτου ἐμυήθης τὴν πρὸς ἡμᾶς, ὑπὲρ νοῦν Ἀγαθότητα· ὅθεν ἐπλήσθης Χαρίτων ὑπερφυῶν, διὰ βίου καθαρότητος.

Τῆς παρθενίας τὸ ἄνθος τὸ εὐωδέστατον, τὴν νύμφην τοῦ Σωτῆρος, Ἰουστίναν τὴν θεῖαν, ὠδαῖς ἐγκωμιάσωμεν ἱεραῖς, ὡς τὴν πλάνην πατήσασαν, καὶ Τῷ Κυρίῳ πρεσβεύουσαν ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν εὐκλεῆ ξυνωρίδα ὕμνοις τιμήσωμεν, Κυπριανὸν τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἱεράρχην, σὺν τούτῳ Ἰουστίναν τὴν θαυμαστήν, ὡς νομίμως ἀθλήσαντας, καὶ καταργοῦντας δαιμόνων πᾶσαν ἰσχύν, τῇ δοθείσῃ αὐτοῖς Χάριτι.

Ως παρρησίαν μεγίστην πρὸς Τὸν Σωτῆρα Χριστόν, Κυπριανὲ παμμάκαρ, Ἰουστίνα τε ἅμα, πλουτοῦντες περιέπετε εἰσαεῖ, τὴν Μονὴν ὑμῶν Ἅγιοι, καὶ τοῖς προστρέχουσι ταύτῃ πίστει θερμῇ, Χάριν δίδοσθε καὶ ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς, ἐν τῇ σκοτίᾳ τῆς πλάνης καταλάμψανσε, Χριστοῦ θεράποντα ἔδειξε, καὶ λειτουργὸν Θεόφρονα, Κυπριανὲ τὸν πρὶν διώκτην· μυστικῶς γὰρ Ὁ Σωτῆρ, δι' Ἰουστίνης τῆς πανσέπτου, ὡς τὸν μέγαν Παῦλον, πρὸς τὴν οἰκείαν γνῶσιν ἐκάλεσε· καὶ κατ' αὐτὸν διαπρέψας, Ἀποστολικοῖς καμάτοις,

Εὐαγγελίου τὸν λόγον ἐτρένωσας· καὶ σὺν αὐτῇ στερρῶς ἀθλήσας,
τῶν οὐρανίων ἐπάθλων, ὁμοῦ ἠξιώθητε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦντες, Τρι-
άδα Τὴν Ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν Σε, οἱ
πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ Τεῖχος τὸ
ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ Προστασίαν, καὶ Καταφυγὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμούς, ἐκ τοῦ Κανόνος ὠδὴ γ' καὶ ς'.

Ἀπόστολος: Βλέπε Ὀκτωβρίου Β' (Α' Τιμοθ., α', 12-17).

Εὐαγγέλιον: Τὸ τοῦ Σαββάτου τῆς Γ' Ἑβδομάδος ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κεφ. ιε', 17 ἕως κεφ. ις', 2).

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίρετε δαιμόνων φυγαδευταί, Κυπριανὲ Πάτερ, Ἰουστίνα τε θαυμαστή· χαίρετε προστάται, ταύτης ὑμῶν τῆς Μάνδρας, καὶ πρὸς Χριστὸν μεσίται, καὶ πρέσβεις ἄγρυπνοι.

Σημειώσεις.

Τὴν δακτυλογράφησιν τοῦ παρόντος ἀπὸ τὸ πρωτότυπο φωτοαντίγραφο (τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Ὀσιολογιώτατου Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.) εἶχεν ὁ ὑποτακτικὸς τοῦ Γέροντος, Παναγιώτης, κατόπιν προτροπῆς τοῦ Γέροντος. Ἡ ἀποπεράτωση τοῦ παρόντος ἔγινε μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Γέροντος.

Οἱ ἀλλαγές ποῦ ἔγιναν ἀπὸ τὸ πρωτότυπο ποῦ μᾶς δόθηκε ἔγιναν μετὰ τὴν εὐθύνη τοῦ ὑπογράφοντος καὶ ἀριθμοῦνται παρακάτω:

1. Στὸν στίχο τῶν ἀποστίχων τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ· «ἐθαυμάτωσεν» σὲ «ἐθαυμάστωσεν».
2. Στὸ τρίτο ἀπόστιχον τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ· «ὑμῶν δοθῆναι» σὲ «ἡμῶν δοθῆναι».
3. Στὸ μεσώδιον Κάθισμα· «ἀξιάγιαστε» σὲ «ἀξιάγαστε».
4. Στὸ *Συναξάριον* «νῦν δὲ ἐν Ἀττικῇ, ἐν τῇ παρὰ τὴν κώμην Φυλὴν Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ αὐτῶν Μονῇ» σὲ «νῦν δὲ ἐν Κορινθίᾳ, ἐν τῇ παρὰ τὸ χωρίον Δερβενάκια Ἱερᾷ καὶ Σεβασμίᾳ αὐτῶν Μονῇ».
5. Ὡδὴ ἡ, γ' τροπᾶριον· «ἐξ αὐτῆς ἐπίθεσιν» σὲ «εἰς αὐτὴν ἐπίθεσιν».
6. Λιγοστὲς διορθώσεις ὀξεῖας σὲ βαρεῖα.
7. Τὰ διάφορα συχνὰ τροπάρια, π.χ. Καταβασίαι, ποῦ ἀποσιωπῶντο στὸ πρωτότυπο μετὰ τὶς πρῶτες τους λέξεις, τὰ πήραμε ἀπὸ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία.

Παρακαλῶ νὰ με συγχωρήσετε γιὰ τυχὸν λάθη μου καὶ ἐνημερῶστε γραπτῶς τὴν Ἱ. Μονὴν μας.

Ἐν Γιοῦλες τοῦ Τέξας τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 2004.

Παναγιώτης Δ. Παπαδημητρίου

Τέλος καὶ Ἰῶ Θεῶ Δόξα.